

RÖDE STJERNE

NR. 5 ANNEN ÅRGANG

LEDER : HELLER MINDRE; MEN BEDRE -	S+ 3
OPPSUMMERING AV I+ MAI	S:5
PARTIETS NÅVÆRENDE TAKTIKK INNENFOR DEN	
ANTIJAPANSKE ENHETSFRONTEN	s.6
ARBEIDET TIL STÖTTE FRO NORGASARBEIDERNE HER I BYEN	s.7
EN TRIST HISTORIE	s.8
ET GLEDELIG KAPITTEL	s.10
STUDIERAPPORT tidsrommet mars-april	s.11
KLIPP	s.12

Innleveringsfrist for stoff til neste nummer av Röde Stjerne,
blir lørdag 13. juni

MAO TSETUNG OM UNGDOM

HVA KAN TJENE SOM KRITERIUM PÅ AT ET UNGT MENNESKE ER EN REVOLUSJONÆR? HVILKEN MÅLESTOKK SKAL EN BRUKE NÅR DET GJELDER ET SLIKT UNGT MENNESKE? DET FINS BARE ET KRITERIUM, NEMLIG OM HAN ER VILLIG ELLER IKKE TIL Å SMELTE SAMMEN MED ARBEIDERNE OG BØNDENES BREIE MASSER OG OM HAN GJØR DET I PRAKSIS. HVIS HAN ER VILLIG TIL Å GJØRE DETTE OG FAKTISK OGSÅ GJØR DET, DA ER HAN EN REVOLUSJONÆR; HVIS IKKE, ER HAN EN IKKE-REVOLUSJONÆR ELLER EN KONTRAREVOLUSJONÆR.

LEDER:

HELLER MINDRE, MEN BEDRE

I motsetningen mellom det politiske innhold, det politiske nivå som laget og medlemmene befinner seg på, og den organisatoriske formen, er det en viktig ting å passe på: at det heile tida er samsvar mellom de to sidene i motsigelsen.

Formann Mao lærer oss:

"Hørforere kan ikke vinne noen seier hvis de beveger seg utenfor de rammer som de objektive vilkår setter, derimot kan og må de energisk ta sikte på å vinne seier innenfor rammen av disse vilkårene. Den arena som en hørforers virksomhet utfolder seg på, må bygges på det som de objektive betingelser tillater, men på denne skueplassen kan han sette i scene en rekke fargerike, imponerende og storslagne stykker."

Dette lærer oss at vi i det organisatoriske arbeidet aldri må overskride de rammer som det politiske nivå til enhver tid setter, en feil som kanskje ble gjort da vi for første gang skulle forsøke å tillemppe den demokratiske sentralismens prinsipp. Men vi lærer også at vi for å vinne seier er nødt til å utnytte denne ramma til fulle, for på denne måten også å kunne videreutvikle de objektive forutsetningene - det politiske nivået i laget.

I dagens situasjon i bylaget i Trondheim virker organisasjonsstrukturen på ingen måter til å videreutvikle det politiske nivået - den snarere hemmer den. Laget er nå det en kan kalle overadministrert. Dette fører til ei byråkratisering av arbeidsstilen - i ledende organer har arbeidet lett for å bli av praktistisk art fordi det arbeidsområde styret har blir altfor omfattende.

Ved sida av at det skal ta seg av den daglige ledelsen av et stort og tungrodd lag skal det heile tida sørge for å ha den politiske oversikten over laget og foreta politiske oppsummeringer og analyser. Da styret fra før er nedlessa med praktisk arbeid har disse oppgavene lett for å bli prioritert hogere enn de politiske. Svikter i det praktiske arbeidet merkes med en gang, mens mangler i den politiske ledelsen ikke gir seg slike øyeblikkelige uttrykk.

Når laget er såpass stort, fører det med seg at kontakten mellom ledelsen og de menige medlemmene blir dårligere. Styret blir på et vis heva over resten av laget, noe som gir seg uttrykk i en dødsens skadelig tendens blant medlemmene: de klarer ikke å løse arbeidsoppgavene de har blitt tildelt på tilfredsstillende vis, fordi de mangler den fulle og hele oversikten og forståelsen for hvordan oppgavene sakl løses. De blir prega av for liten sjølstendighet og pliktoppfyllelse, og forlitter seg på at ledende organer skal ta initiativet og løse problemene for dem. Dette at ledende skal ta seg av alle store og små problemer, og virke som ei sovepute for medlemmene, hemmer utviklinga av demokratiet i laget og avler folk som "blindt adlyder ordre". Dette ser vi tydelig på medlemsmøtene, der det utvikler seg omfattende diskusjoner på mindre viktige saker og reint tekniske saker, mens kameratene holder kjeft når saker av stor politisk viktighet blir tatt opp.

"Så snart den politiske linjen er

fastlagt, blir kadrene den avgjørende faktor. Derfor består vår kampoppgave i planmessig å lære opp et stort antall nye kadrer."

Mao - 38

Når vi nå står foran oppgaven med å skape et kommunistisk arbeiderparti som skal lede og organisere massenes kamp, må oppgaven med å føstre kadrer som kan ta ledelsen i klassekampen på de lokale frontavsnitt - på arbeidsplassen, på skolen, i et boligområde, blant rekrutter eller i ei avdeling av en folkefront - gjennomsyre alt vårt arbeid. Men vi kan i dag se at den organisatoriske strukturen virker bremsende på denne utviklinga. Kadrene i styret blir belesta med alle slags praktiske oppgaver, som hemmer den politiske utviklinga deres og medfører at de lett kan komme til å prioritere oppgaver av praktisk/organisatorisk art foran de politiske oppgavene, som på lang sikt er atskillig viktigere. Medlemmer utafor styret får ikke særlige muligheter til å utvikle seg når det gjelder allmen politisk ledelse. De kan utvikle seg til å bli gode skolekadrer, fagligkadrer, frontkadrer osv., men de får ingen praksis i allmen politisk ledelse.

Også på cellene virker den nåværende organisasjonsstrukturen hemmende: de står i fare for å stagnere uten videre politiske oppgaver, og vil ikke utvikle seg til sjølbærende enheter. Uten utvida politiske oppgaver risikerer vi at cellene utarter til reine teoretiske diskusjonsklubber, som ikke vil makte å omsette teorien i praksis.

HVORDAN SKAL VI RETTE PÅ DISSE PROBLEMENE?

I sin "Beretning på partiets 18. kongress om arbeidet i sentralkomiteen for SUKP(B)" sier Stalin: "Når det gjelder forbedringen av partiets daglige ledelse i den forstand at den knyttes nærmere til arbeidet i de lavere organisasjonene og konsolideres ytterligere, kom partiet til den slutning at å dele opp de organisasjoner som var altfor store og gjøre dem mindre er det beste middel til å gjøre det lettere for partiorganene å lede disse organisasjonene og gjøre selve ledelsen konkret, levende og operativ....Oppdel-

ingen kommer høyst sannsynlig til å holde fram. Men hvordan det enn blir med det, viser den allerede gunstige resultater både på den måten at den daglige ledelsen av arbeidet er blitt forbedret, og på den måten at selve ledelsen er knyttet nærmere til det konkrete arbeid i de lavere organisasjoner. For ikke å tale om at oppdelingen av de altfor store organisasjoner har gjort det mulig å trekke inn hundrer og tusener nye mennesker i ledende arbeid. Dette er også en stor vinning."

Som alle veit vil laget bli delt inn i tre nye bydelslag til høsten. Når det gjelder den daglige ledelse av disse laga vil den utvilsomt bli bedre: arbeidsområdene til de nye styrene vil bli mer begrensa, den praktiske leiinga vil ikke behøve å gå utover den politiske leiinga. I et lite lag som vil komme til å sitte i plenum minst en gang i uka, kan de menige medlemmene også trekkes mer med i arbeidet, det er lettere å deligere forskjellige oppgaver slik at styret kan bli avlasta endel. Politiske oppsummeringer og analyser kan også til en viss grad gjøres i plenum. Dette virker til å utvikle medlemmene, og gi dem forståelse for problemene, slik at alle kan bli engasjert i løsninga av dem.

For utviklinga av kadrene vil dette bety et stort skritt framover. I og med at vi trekker nye folk med i den allmene leiinga av de forskjellige laga, får vi utvikla en god del kadrer som har trening i allmen politisk ledelse. Av erfaring veit vi at styreverv virker dødsens utviklende på medlemmene, og bidrar til å trekke dem opp på et høgre nivå.

Om oppdelinga blir gjort på rett vis, vil det ikke bare føre til store framskritt på det organisatoriske område, men også legge grunnlaget for ei videre politisk utvikling.

MH

OPPSUMMERING AV 1. MAI

Det tekniske opplegget var prega av grundig forberedelse, og systemet med at hver kamerat fikk direktiv om hva han skulle gjøre, viste seg å virke bra, trass i at mye arbeid var prega av "blindt" å adlyde ordre", folk stod nesten i kø for å selge Klassekampen. Propagita-komiteen burde ha vært forberedt på dårlig vær, slik at de kunne ha avlasta bykjerna litt for KK-selgere. : En annen ting som burde ha vært gjort, var etter at vi hadde dekket området for KK 101%, å sørge for å få spredd Til Kamp og Røde Karde. Trass i disse feila, og at opplegget var for lite fleksibelt, var det stort sett bra: vi fikk solgt KK til de folka som skulle ha, og flere til.

Salgsaksjonene i distriktet falt stort sett positivt ut. Formålet med aksjonene i distriktet er både å få spredd m-l-propaganda allment, og å knytte kontakter med progressive folk. Om en av folka som kjøpte KK 1.mai begner seg som abonnent og tar nærmere kontakt med KK-dist., er allerede grunnen lagt for nye framskritt på den plassen.

Over til Toget: Innafor de forskjellige avdelingene var det hesten bare rot. Dette kunne være årsak til at Stalin- og Mao-plakater havna på plasser der de ikke hørte heime, og kunne hindre folk i å slutte seg til den enkelte parola, fordi Stalin hikk ved sida av.

Det politiske fotarbeidet var ikke godt nok: vi fulgte ikke i tilstrekkelig grad opp formann Maos rettleiing om å gå djupt ut i massene. Det viste seg at propageringa på forhånd var for slapp, vi så ikke engang de faste KK-kjøpera våre i toget. Det viste seg at heile Rød-Front-arrangementet sto i et litt uklart lys for massene - de betrakta det nærmest for et SUF-føretagende. Dette at forbundet dominerte på en slik måte, kunne virke til at massene ikke betrakta det som sitt eget tog. Denne holdninga gjorde at vi ikke fikk oppleve noen Rød-Front-Komiteer på de enkelte kampområder, bortsett fra på NTH. Her hviler en god del av ansvaret på de kameratene som jobber på de forskjellige plassene.

Sjøl om innstillinga til Rød Front i massene på forhånd var litt uklar, klarna den betraktelig i løpet av dagen. Det er ingen tvil om at det var vi som satte vårt preg på byen 1.mai, og reaksjonene var stort sett positive, i hvert fall på toget. Nå veit ihvertfall folk hva Rød Front er, og det kan være en fordel i forarbeidet til neste års 1.mai.

PARTIETS NÅVÆRENDE TAKTIKK INNENFOR DEN ANTIJAPANSKE ENHETSFRONTEN

SKREVET 1940

— UTDRAG

Grunnvilkåret for seier i krigen mot de japanske innfallsmenn er at den antijapanske enhetsfronten utvides og konsolideres. For å nå dette målet må vi slå inn på en taktikk som innebærer utfoldelse av de progressive kreftene, som tar sikte på å vinne mellomlagene, og som tar sikte på kamp mot de ultrareaksjonære. Disse tre oppgavene kan ikke skilles fra hverandre, og det middel som skal føre til sammenslutning av alle krefter som stiller seg imot de japanske innfallsmennene, det er kampen. I perioden med den antijapanske enhetsfronten er kampen midlet for sammenslutningen, og sammenslutningen er målet for kampen. Hvis vi når fram til sammenslutning på kampens vei, da vil sammenslutningen bli holdbar, hvis vi når fram til en sammenslutning gjennom innrømmelser, da vil sammenslutningen gå til grunne. Denne sannheten begynner litt etter hvert å gå opp for våre partikamerater. Men det er mange som ikke skjønner dette ennå. Av dem fins det noen som mener at kampen vil splitte enhetsfronten, og noen som mener at kampen kan anvendes uten noen som helst innskrenkning. Atter andre uforstandige fører en feilaktig politikk i forholdet til mellomlagene, og en fjerde gruppe har en feilaktig forestilling om de ultrareaksjonære. Alle disse feilene må rettes.....

...Slik er vår revolusjonære tosidige politikk - sammenslutning gjennom kamp - og denne politikken stiller vi opp imot de ultrareaksjonæres splittede politikk. Om vi

evner å stille opp våre riktige, revolusjonære teoretiske grunnsetninger på den ideologiske fronten og ved deres hjelp kan tildele de ultrareaksjonæres kontrarevolusjonære teorier det avgjørende slag; om vi greier å gjennomføre taktiske tiltak som svarer til øyeblikkets krav og makter å knuse deres angrep på kommunsitene og framsteget; om vi realiserer de nødvendige militære åtgjerder og knuser deres militære angrep - da vil det bli mulig for oss å begrense omfanget av deres reaksjonære virksomhet og tvinge dem til å måtte regne med de progressive kreftene; da vil vi bli i stand til å utfolde disse progressive kreftene, vinne mellomlagene over på vår side og isolere de ultrareaksjonære. Og samtidig blir det da mulig for oss å vinne de ultrareaksjonære som fremdeles har viljen til å føre krigen mot de japanske innfallsmenn, holde dem innenfor den antijapanske enhetsfronten så lenge som mulig, og unngå en borgerkrig av så stort omfang som den vi har opplevd for i tiden. Vår kamp mot de ultrareaksjonære i den antijapanske enhetsfrontens periode føres altså ikke bare for å avverge deres angrep, i den hensikt å verne de progressive kreftene mot tap, men også for å sørge for at de progressive kreftene utfolder seg sterkere, og samtidig for å trekke de ultrareaksjonæres motstand mot de japanske innfallsmenn lenger ut og for å opprettholde samarbeidet med de ultrareaksjonære for å unngå en ny omfattende borgerkrig. Hvis vi unnlater å fore

forts. neste side

ARBEIDET FOR STØTTE TIL NORGAS-ARBEIDERNE HER I BYEN

Etter oppfordring fra endel kamerater, redegjør jeg her for det som er blitt gjort her i byen i forbindelse med streiken ved NORGAS.

I alt ble det spredd tre forskjellige løpesedler. Det ble lagt vekt på bedrifter der arbeiderne var tilslutta Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund og Jern- og metallarbeiderforbundet.

Sjolsagt ble arbeiderne ved Norgas i Trondheim kontaktet, situasjonen der var at de ikke hadde kontakt med kameratene i Oslo, og var dårlig informert om hva som foregikk. På et klubbmøte de hadde, ble et forslag om å sende støtteerklæring stemt ned. (Ved Norgas i Trondheim er det ca. tjuve ansatte)

Den siste løpeseddelen som ble spredd - dagen etter politiet angrep de streikende arbeiderne - er i grunnen den mest interessante:

Samme dag den ble spredd samla arbeiderne ved TMV seg til møte (ca. 500 ansatte), vedtok støtteerklæring, bevilget 100 kroner og

startet pengeinnsamling. (At klubbformannen annullerte det hele dagen etter, da Norgas-arbeiderne gikk tilbake til arbeidet, er en annen sak.) Ved TMV skjedde det samme som ved LKAB-streiken: massiv støtte til de streikende arbeiderne!

Ved Stentor radiofabrikk vedtok arbeiderne på klubbmøte en støtteerklæring og lykkeønsket med seieren. (Møtet ble holdt etter at forhandlingene var kommet i gang.)

På de andre arbeidsplassene ble løpesedlene også godt mottatt, om enn den subjektive bevisstheten ikke var så høy der som på TMV og Stentor.

fag.sok.

PARTIETS NÅVÆRENDE TATTIKK forts.

denne kampen, da kan de progressive bli knust av de ultrareaksjonære, enhetsfronten vil ikke kunne fortsette å bestå, de ultrareaksjonære vil miste enhver hemming mot Kapitulasjon for fienden, og borgerkrigen kan bryte ut. Kampen mot de ultrareaksjonære er følgelig et uunnværlig middel for å kunne forene i en front alle de krefter som fører kampen mot de japanske innfallsmenn, et middel til å oppnå en vending til det bedre i den nåværende situasjon og til å avverge en ny innbyrdesknig av stort format. Dette er riktig, for det er blitt bekreftet av hele vår erfaring hittil.

Mao Tsetung.

EN TRIST HISTORIE:

RAPPORT FRA SALGET AV KLASSE - KAMPEN nr. 4-70.

Salget av KK har denne gangen gått enda et hakk nedover! Utskeiinga når det gjelder sommel med betaling, sommel med rapporter, sommel med tilbakelevering av restopplag samt rot i KK-boka tiltar for hver gang, og har denne gangen antatt uante høyder. Dette fører sjølsagt til at svinnet og restopplaget også blir større for hver gang. Seint i høst og for de første par numrene i vinter var vi ikke plaget av et ukontrollert rot som resulterte i svinn og store restopplag; men nå har vi klart det! Svinnet og restopplaget tiltar samtidig som salget går nedover, og snart er KK-spreiinga på samme nivå som for et år siden.

For nr.3 var svinnet på 18aviser/kr, og for nr.4 har vi foreløpig kommet opp i et svinn på 19aviser/kr. Dette siste tallet kan raskt øke til ca. 40kr hvis den til det kjedsommelige gjentatte samtalen gjentas enda et par-tre ganger:

KK-sentr.: "Din jævla slamp av en KK-selger, etter KK-boka har du ikke gjort opp for siste nr. av KK. Du skylder 6kr."

KK-selger: "Nei, jeg har betalt jeg!"

KK-sentr.: "Å??- Åffer har du ikke ført opp det i KK-boka da?"

KK-selger: "Neiii -- men jeg har betalt ihvertfall." etc. etc.

Eller svinnet kan forsvinne helt hvis et par usikre poster i KK-boka av det slaget at folk har glømt å betale (Hvilket KK-boka viser at de har gjort) oppgjør fører til at de sier: "Faen au! det glømt jeg".

Dette siste har aldri hendt tidligere, og jeg kan ikke se noen fornuftig grunn til at det skal skje nå heller.

Restopplaget øker ellers pent for

hver gang:

9/69	10/11/69	1/70	2/70	3/70	4/70
8	22	25	31	47	85(?)

Snart har vi så store restopplag at trykkeriutgiftene ikke kan dekkes med de pengene vi får inn fra salget. Det ville være synd, for da får vi jo ikke flere deilige restopplag å kose oss med.

La oss få slutt på at KK-sentralen må rapportere om slikt nedslående vas som den har gjort de to siste gangene. Det første skrittet må da være å lese dette skriveriet, samt hente fram forrige nummer av Røde Stjerne og lese hva KK-sentralen skreiv der om hva som øyeblikkelig måtte rettes på. Hvis vi kan være enige om at en av grunene til at de tendensene som står beskrevet der (+ den at folk nå har blitt like flinke som for 3 måneder siden til å sitte på avisene igjen.) har blitt så enda mye større denne gangen er at kameratene ikke gidder lese det KK-sentralen skriver; så kan vi også bli enige om at det skal bli slutt på dette rotet og sommelet fra nå av (pust). Nemlig ved at kameratene leser forrige nr. av RS og følger de praktiske tiltaka som står der + slutter med noen møter og litt eksamen (Den delen som allikevel gare har til hensikt å rettferdiggjøre vår liberalisme overfor de andre kameratene; ikke den nødvendige og effektive delen.).

Hvordan salget synker kan kameratene innen hver enkelt enhet finne ut ved sammenlikne salget fra gang til gang. Hvis dere tilhører de enhetene som stadig selger mindre, så foreslår KK-sentralen at dere tar dette opp til skikkelig dis-

Leggjennom prøver å komme fram til en måte å snu tendensen på.

Den dårlige tendensen i salget kommer ikke til sin virkelige rett i den tallmessige rapporten. Her er noen tilleggstall pr.5/5:

Det mangler rapport fra 2-celler og noen av de andre rapporter er ufullstendige. Det mangler oppgjør for 253 aviser og ca.20 av disse må sannsynligvis legges til svinnet. Ca.65 aviser kom tilbake til sentralen når det var for i seint å selge.

Tallmessig oversikt ((?) ved usikre tall):

nr.4-70.

Østbyen:	86
Strinda:	77
Vestbyen:	70 (?)
Midtbyen:	65 (?)
M-L-gruppa:	25
Dørsalg i alt:	323 (?)
Katta:	30
Ringve:	12
Sinsaker:	2
Salg på skoler i alt:	44
Jobben:	42
NTH:	148
NLHT:	15
Moholt:	64
Berg:	20
Div.+venner+kjente	
+kontoret:	43 (?)
Salg i alt:	699stk.

SEINERE:

Etter at det ovenstående er skrevet har rapportene kommet inn og restopplaget er kommet opp i hele 93stk. En uvanlig hendelse har ført til at svinnet foreløpig er nede i 6aviser/kr. Antallet solgt er imidlertid å jourført i tabellen ovenfor.

Et sitat som KK-sentralen ikke alltid viser å ha forstått: "Ensidighet betyr at man tenker i absolutter, dvs. en metafysisk holdning til problemene. Når vi skal vurdere vårt arbeid, er det ensidighet å betrakte alt som bare positivt eller bare negativt.... Å betrakte alt som positivt betyr at man bare ser det

re tåler ros og ikke ris. Å snakke som om vårt arbeid er godt på alle vis er ikke i overenstemmelse med det faktiske forhold. Det er ikke sant at alt er godt. Det forekommer fremdeles mangler og mistak. Men det er heller ikke sant at alt er slett, det er heller ikke i overenstemmelse med det faktiske forhold. Her må det analyse til. Å fornekte alt betyr at man uten å ha foretatt en analyse tror at ingenting er blitt godt utført og at det store arbeid i vår sosialistiske oppbygning, at den store kampen som hundrevis av millioner mennesker tar del i, bare er noe rot, og at intet er rosverdig. Selv om det består en forskjell mellom de mange som har en slik instilling og dem som er fiendtlig innstilt til det store sosialistiske system, er en slik innstilling ikke riktig, men skadelig og kan bare bidra til å gjøre folk mismodige. Det er galt å vurdere vårt arbeid fra den synsvinkel at alt er positivt, eller fra den synsvinkel at alt er negativt."

Mao Tsetung, 1957.

oo

ET GLEDELIG KAPITTEL:

RAPPORT FRA SALGET AV KLASSEKAMPEN PÅ OG OMKRING 1-MAI.

Det dårlige været og oppmøtet i byen tatt i betraktning solgte vi bra med KK i byen 1-mai. Opplegget med at hver kamerat fikk seg tildelt sin spesielle arbeidsoppgave virket etter KK-sentralens vurdering bra. Hele apparatet var imidlertid en del for stort i forhold til antall mennesker i byen. Det viser også apparatets dårlige side; det hele var for tungrodd og lite fleksibelt. Dette gav seg slike utslag som at noen kamerater blei lei av å selge aviser utpå dagen. Den sytinga som kom fram var, såvidt KK-sentralen kan bedømme, berettiget. Det var nemlig bra trangt med KK-selgere enkelte steder. Men allikevel tror jeg vi kan være i all hovedsak fornøyd med KK-spreiinga på 1-mai:

Løssalg i byen:	703stk
Stand HK:	71 "
-"- "Elgin":	66 "
Salg i byen i alt:	840stk

Ellers så ser salget omkring 1-mai slik ut:

Et par kamerater solgte KK på flere steder i distriktet i forbindelse med 1-mai arrangementer av forskjellige slag. De solgte i alt 103stk. Et vellykket eksperiment.

Noen kamerater på Stjørdal hadde stand 1-mai og fikk 90 aviser til salg fra oss. Alt utsolgt på kort tid.

Studentlaget greide å spre 206 aviser på bare 2 dager før 1-mai. Det er særlig gledelig sett på bakgrunn av at de for de siste par numrene bare har solgt 220-250stk. på 2-3 uker salg.

Legger vi litt småsalg til tallene ovenfor kommer vi til at vi bare har 217 aviser disponible til dørsalg. Utsiktene er altså de aller beste for at vi skal klare å spre 1400 av de 1500 avisene vi hadde satt som mål (105eks har gått til Stjørdal.).

Til slutt et sitat fra formann Mao; et sitat som nok viser en svakhet i arbeidet med KK:

"I den nåværende store kamp krever KKP av alle sine ledende organer, alle medlemmer og kadrer at de utfolder sin aktivitet i fullt mom. Vi kan bare seire hvis vi gjør dette. Denne aktiviteten må få konkret uttrykk i at de ledende organer, kadrer og alle partimedlemmer utfolder en skapende virksomhet, viser ansvarsfølelse og initiativ i arbeidet, stiller problemene dristig og dyktig, kommer fram med sine meninger, kritiserer mangler og kontrollerer arbeidet som utføres i de høyere organer og av ledende kadrer --- og denne kontrollen må hvile på en omsorgsfull behandling av de personer det gjelder. Driver vi ikke aktiviteten på denne måten, blir hele "aktiviteten" bare ramling med tomtønner. Men det å utfolde en slik aktivitet avhenger av demokratiseringen av partiets indre liv. Uten tilstrekkelig stort indre partidemokrati kan vi ikke utfolde noen aktivitet. Det er bare i en demokratisk atmosfære det kan vokse fram store skarer av dyktige folk."

Mao Tsetung, 1938.

STUDIERAPPORT

TIDSROMMET MARS-APRIL

ØKONOMISIRKELEN.

Studiene i pol.sk. ble forberedt med et fellesmøte for alle cellene - en kamerat holdt innledning om poløk. og om betydningen av å studere poløk for M-L-bevegelsen.

Opplegget til studiene kom noe sent fra sentralt og et forberedende møte til ble avholdt - cellevis. Det som ble studert var følgende tre borgerlige påstander:

1. kaketeorien
2. om lønningene stiger - stiger prisene
3. inflasjonsteorien.

Ega. påsken ble to studiemøter kut-
tet, og det som ovenfor er skissert,
er hva som foregikk i mars.

I april begynte så studiene i pol.sk. Studiene ble lagt opp som under grunnsirkelen - med studiele-
dermøtet som det sentrale organ.
hvorfra studiene ble lagt opp.
Studiene i pol.sk. gikk over fire
møter og opptok alle studiemøtene i
april - dessuten hadde Trondheims-
laget et oppsummeringsmøte der de
viktigste spørsmålene ble dradd
frem og der en drev sitatstudier
for å få et konsentrert bilde av
betydningen av pol.sk. i klassekam-
pen og om pol.sk.s objektive betin-
gelser.

ERFARINGENE FRA STUDIENE:

De forberedende studiene var gunstig - kameratene ble mere motivert for studiene i poløk, og ble klar over at kunnskapen var skral og kampånden (studeringssevnen) vokste. Hvordan forløp så poløk-sirkelen? Svarte den til hensikten?

De fire møtene som var påkrevd gikk fortlopende i alle cellene, men studiene bar preg av dårligere forberedelse enn påkrevd, og på oppsummeringsmøtet viste det seg at mye av det som var studert var gått hus forbi. På et vis virket det som om kam. ikke hadde tilegnet seg det helt elementære, men nødvendige

grunnstoff for det videre arbeidet med å kartlegge og bruke kunnskapene (forbandt teori og praksis) i klassekampen. Studiene resulterte ikke i - som under grunnsirkelen - en kvalitativ framgang i det praktiske arbeidet. Selvsagt har det vært jevn framgang, men ikke noe merkbart sprang.

Hvorfor dette tilsynlatende labre resultatet?

1. Poløk.-studienes karakter - studiene måtte bære preg av teori, de måtte bli abstrakte - da poløk er et emne som kam. hadde null peiling på. Poløk.studiene skulle gi grunnlaget for forståelsen av poløk.

Poløk.studiene var teori hvor en ikke som under grunnsirkelen umiddelbart kunne sette teorien ut i praksis og når teori og praksis ikke forenes oppstår det lett vansker.

2. Resultatene kunne vært bedre - kam. ville hatt et fastere grep om poløks grunnlover om forberedelsene hadde vært bedre. De hadde ca. samme kvalitet som under grunnsirkelen og det holder ikke. Mao sier at kvalitativt forskjellige problemer løses med kvalitativt forskjellige metoder så også med forholdet grunnsirkelen - poløksirkelen.

Grunnsirkelen krevde at kam. satte seg ned - leste grunnlitteraturen og trakk erfaringene de hadde gjort som stammen til svarene. Poløksirke-
len krever oversikt over grunnlit-
teraturen + fordøyning av den for en
svarer på spørsmålene, dvs. at akm.
tar seg god tid til forberedelsene.
Tiden de fleste anvendte var for
knapp og kam. maktet lite virkelig
å prøve sin forståelse på å anvende
den på konkrete eksempler - det ble
mye facitsvar - noe som bare viser
at kam. har forstått at teorien er
rett, men ikke hvorfor og hvordan
den er rett. Selv om studiene ikke
var så bra som de kunne vært har de
vært positive. Kam har lært seg endel
teori i poløk og laget har lært at en
må studere alt etter karakteren av
studiene og med det ene formål - å
å anvende teorien i praksis.

KLIPP.

Christian Larssen, tidligere medlem av NKP, nå medlem av DNA av opportunistgrunner, mener i "Arbeider"avisa for 13 april å ha påvist "hardt arbeid bak kulissene" med henblikk på å danne et parti, som igjen skal proklameres fra talerstolene 1.mai. For å framskynde dette, håper SUF ifølge cla å "sprengre NKPs landskonferanse". Vi siterer: "Det er imidlertid ikke noe som tyder på at SUFs plan om masseutmarsj på landskonferansen skal bli særlig vellykket. Sannsynligvis blir det vel soloutgang av det suspenderte sentralstyre Ester Bergerud." så over til Rød Front 1.mai: "En annen sak er imidlertid at det ikke vil hindre aktivistene i å stifte det nye partiet. Det arbeides blant annet intenst med forberedelser til SUF-demonstrasjoner og møter 1.mai, og det er vel sannsynlig at partiet vil bli lansert på disse møtene." Vi ser at cla i den tida han var medlem i NKP ikke engang rakk å få med seg det mest grunnleggende i marxismen-leninismen: som enhver annen borger (f.eks. politifullmektig Kollstrøm) makter han ikke å se forskjell på et parti og en front. Hadde noen venta noe anna? Videre: "Det nye partiet vil ikke arbeide etter vanlige prinsipper. SUF har den siste tida lagt om "taktikken", fra utadventt arbeid, til "collevirksomhet" Revolusjonsromantikken lever, og deltaking i valg kommer ikke på tale." Ved å lese "arbeider"pressa får en tydeligvis vite ting om seg sjøl som du aldri har visst før. Christian Larssen kommer til slutt inn på eksklusjonene av "de tidligere SUF-lederne", og konkluderer med: "selvstendig tenkende er rensket ut før partidannelsen blir et fakrum." Den fortapte ~~sonn~~ blir omfavnet av sin ideologiske mor.

